# بەمرێختگی سیاق رواێت در تصحیح قیاسی

خُب، اگر مقصود این بوده است، اصلاً ریخت عبارت به هم خورده بود. بینی و بین اللّه من نمیدانستم «علمه» در آن نسخه نیست. مدام رفتم و برگشتم. چون قبلش صحبت از درک ام نسبت به خداوند بود. اما حضرت علیه السلام یک دفعه سراغ علم خداوند میروند و میفرمایند: «لم یغب عن علمه شیء». درحالیکه صحبت از خداوند متعال نبود. صحبت از علم خداوند نبود. صحبت از ام و درک ام بود. صحبت از رابطهای بود که ام با او داریم. قبلش را ببینید: «لم يخل منه مكان فيدرك بأينية»؛ «یدرک» یعنی خودش خودش را درک کند؟! ای ام او را درک کنیم؟! «والله شبه مثال فيوصف بكيفية»؛ «یوصف» یعنی خدا خودش را وصف کند ای ام او را وصف کنیم؟! اینها نمیشود. بعد میفرمایند: «لم یغب عن شیء یعلم بحیثیة». این بیان در جاهای دیگر هست. شاهد دارد. ما نمیتوانیم خودمان تصحیح کنیم و بگوییم کلمهی «علمه» از نسخه افتاده است. چرا؟؛ چون لازمه اش این است که بگوییم خداوند از هیچ چیزی غایب نیست. حالا باز هم شما فکر کنید.

نسخهی عیون و بحارالانوار «علمه» را ندارد، ولی نسخهی توحید دارد. «و فی البحار و لم یغب عن شیء فیعلم بحیثیة». مرحوم آسید هاشم در تعلیقه تذکر دادهاند که در بحارالانوار «علمه» ندارد.

---

بازبینی #1
ایجاد شده 22 ژوئیه 2024 15:14:04 توسط ... .
به روزرسانی شده 22 ژوئیه 2024 15:55:44 توسط ... .